

РЕШЕНИЕ

№ 9035

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7248** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-446/21.06.2023г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество „АТИ Къмпани“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя К. С. Д. чрез Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“ със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.3 срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22221222000460-091-001/11.01.2023г. издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. в - ръководител на ревизията, в частите му в които е потвърден и изменен с Решение № 757/07.06.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като необосновано органът по приходите не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за доставки на стоки по издадени фактури от „Строй Груп Варна“ ЕООД и за доставки на услуги по фактури от „Строй Груп Варна“ ЕООД, „Ати Билд Инвест“ ЕООД, „Арти Билдинг“ ЕООД и „АКС Инвест“ ЕООД. Излагат се аргументи, че са представени в пълен обем писмени доказателства – счетоводна документация, фактури, договори за стоки и услуги, приемо –предавателни протоколи, въз основа на които се доказва по несъмнен начин получаване на стоки и услуги от процесните доставчици.
Жалбоподателят, счита, че пасивното поведение на доставчиците не може да бъде

вменено в негова вреда, като също така е ирелевантен фактът дали доставчиците са deregистрирани към момента на извършване на насрещните проверки разполагат с назначени лица на трудов договор и с техническа обезпеченост; Позовава се на практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и на Върховния административен съд. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв. К., който поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионният акт в оспорената му част. Претендират се разноси. Ответникът – Директорът на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юриконсулт Б., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 31.01.2023г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП е подадена на 13.02.2023г. /вх. № 53-06-1584 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 757/07.06.2023г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 08.06.2023г. Жалба с вх.№ 53-04-446/21.06.2023г. по описа на Д“ОДОП“ –С., адресирана до АССГ е подадена на 21.06.2023г. /лист 5 от делото/ т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221222000460-020-00 от 01.02.2022 г., връчена по електронен път на 23.02.2022 г., издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221222000460-020-002/28.02.2022 г., №Р-22221222000460-020-003/19.05.2022 г. №Р-22221222000460-020-004/21.06.2022 г., е възложено извършването на ревизия на „Ати Къмпани“ ЕООД за установяване на задължения за ДДС за данъчни периоди от 01.07.2020г. до 31.01.2022г. със срок до 22.07.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221222000460-092-001/31.10.2022 г., връчен по електронен път на 07.11.2022 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117. ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА№Р-22221222000460-091-001/11.01.2023 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С Решение 757/07.06.2023г. на директора на Д“ОДОП“ –С. е отменен процесният РА №Р-22221222000460-091-001/11.01.2023 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията, в оспорената част на установените с РА резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 05.2021 г., м. 06.2021 г.,

м. 08.2021 г.; потвърден е в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди от м. 09.2020 г. до м. 01.2021 г. и м. 09.2021 г. и съответните лихви;

Със същото Решение е изменен РА, както следва: установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 07.2020 г. - ДДС за внасяне в размер на 131 134,48 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 19 132,48 лв. и лихви в размер на 4 685,49 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 08.2020 г. ДДС за внасяне в размер на 125 713,28 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 313,28 лв. и лихви в размер на 74,02 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 02.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 154 505,33 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 24 505,33 лв. и лихви в размер на 4 558,08 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 03.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 85 043,43 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 15 043,43 лв. и лихви в размер на 2668,58; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 04.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 50 736,05 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 426,05 лв. и лихви в размер на 72,03 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 10.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 109 306,47 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 30 306,47 лв. и лихви в размер на 3 574,43 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 11.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 107 719,91 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 6 019,91 лв. и лихви в размер на 659,84 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 12.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 271 578,15 лв., е определям на ДДС за внасяне в размер на 190 255, 15 лв. и лихви в размер на 19 215,20 лв.; установеният с РА резултат по ЗДДС за периода м. 01.2022 г. ДДС за внасяне в размер на 9 636.20 лв., е определен на ДДС за възстановяване в размер на 12 863,80 лв.

Именно в частта, в която е потвърден и в частта, в която е изменен РА е предмет на оспорване в настоящото производство.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице са извършени процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

С Протокол №Р-22221222000460-П.-001/09.06.2022 г. са приобщени събраните доказателства при извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на ревизираното дружество, приключила с Протокол №П-22221222033804-ДПП-001 от 25.02.2022 г.

Стопанската дейност на жалбоподателя е свързана със строителство на жилищни и нежилищни сгради. Дружеството притежава ДМА. В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на доставчиците.

1. По доставките от „Строй Груп Варна“ ЕООД –

За данъчен период м. 11.2020 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 14 410,50 лв. по фактури №202000019/24.11.2020 г., №202000020/25.11.2020 г. за доставки на стоки -бетон С30-37 за 288,50 куб. м., С12-15 за 58,50 куб. м. и С20-25 за 40,00 куб. м., издадени от „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД. Не са представени доказателства за притежавано от доставчика складово помещение за съхранение на материалите. Също така, не са ангажирани документи за превоз на материалите до съответните строителни обекти. Към датите на издаване на процесните фактури „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД не притежава собствени МПС и няма данни за ползването на превозни средства под наем. По преписката липсват заявки за доставки

на бетон, както и доказателства за плащания по фактурите. Процесиите фактури не са включени в дневниците за продажби на „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД, т.е. данъкът не е начислен от доставчика по смисъла на чл. 86 ЗДДС.

При доказана липса на осъществени доставки на строителни материали /бетон/ не е възможно да се презюмира добросъвестно поведение на получателя, който е страна по сделките, поради което органите по приходите и решаващият орган са приели, че следва да бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит по цитираните фактури

За данъчни периоди от м. 09.2020 г. до м. 12.2020 г. и м. 04.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 326 775.70 лв. по 9 фактури, издадени от „СТРОЙ ГРУП В.“ ЕООД, с предмет доставки на СМР съгласно договор и протоколи от 10.12.2020 г. и 22.12.2020 г. Фактурите са посочени по номера на стр.28 -стр. 29 в РД. От доставчика са представени копия на процесите фактури, два договора за СМР и актове обр.19. Идентични документи са представени и от жалбоподателя .

„СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД е разполагало с четири лица по трудови договори за периодите от 08.10.2020 г. до 01.02.2021 г., на длъжност „работник строителство“. Ревизиращият екип е приел, че обективно тези лица не са в състояние да изпълнят големия обем възложени СМР на няколко обекта. От представените актове обр. 19 се установява, че доставчикът е фактурирал доставки на СМР на следните обекти: „жилищна сграда с магазини и подземни гаражи“ с УПИ XIV-1528, 1734, 1844, 1606, 5064, за „ЖЗ“ кв. №279, район Студентска, м. „Студентски град“ в [населено място]; тротоар при [улица]при спирка пл. „О. мост“ посока при [улица]; [улица]в участъка от [улица]до [улица]- северен тротоар и от [улица]до [улица]; „жилищна сграда с магазини и подземни гаражи“ в поземлен имот с идентификатор 68134.601.1065, УПИ XIX-1065, кв. 25, район П.. Дейностите са свързани с ВиК услуги, полагане на хидроизолация и вароциментова мазилка, груб строеж. ОВ инсталация на подземни гаражи, монтаж на поликарбонат по конструкция и довършителни работи.

За данъчен период м. 09.2020 г. освен фактури за извършени СМР към ревизираното лице, доставчикът е декларирал и издадени фактури на други четири дружества. За този период „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД не разполага с трудов ресурс, тъй като трудовите договори са сключени на 08.10.2020 г. За данъчните периоди от м. 10.2020 г. до м. 01.2021 г. доставчикът е декларирал фактури към други клиенти, чиито стойности значително надвишават стойността на фактурираните доставки към „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД. Следователно трудовият капацитет на „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД не е достатъчен за обезпечаване на процесните строителните дейности на различни обекти на жалбоподателя /направа на вертикални щрангове за канализация по кухни, бани и тоалетни с укрепване и залепване и допробиване ръчно в плочи, направа на коминни тела с различни изходи и материали на възложителя, ръчно с преса и др./. Не са представени линейни графици с посочени отработени човечкочасове от конкретни работници от списъчния състав на доставчика, както и ведомости за начислени и изплатени работни заплати. Не са представени книги за първоначален и ежедневен инструктаж за спазване правилата за безопасни условия на труд, списък на лицата с осигурен достъп до съответния строителен обект, протокол за предоставени лични предпазни средства и други придружаващи документи, свързани с изпълнението на процесните строително –монтажни работи.

Според органите по приходите, индикация за формалното фактуриране на доставките

е обстоятелството, че според представените актове обр. 19 за обект „жилищна сграда с магазини и подземни гаражи“ с УПИ XIV-1528, 1734, 1844, 1606, 5064, за „ЖЗ“ кв. №279, район Студентски, м. „Студентски град“ в [населено място], за периодите от 01.09.2020 г. до 28.10.2020 г. са извършени довършителни строителни дейности, а за периодите от 29.09.2020 г. до 30.10.2020 г. са извършени дейности по груб строеж /стр. 26 в РД/, което противоречи на последователността на поетапните операции в строителния процес.

Направили са извод, че не са налице неопровержими доказателства относно възможността на доставчика да обезпечи трудов ресурс адекватен за изпълнение на фактурирания обем и вид СМР.

2. По доставките от „АКС Инвест“ ЕООД – с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 6 фактури, издадени от „АКС Инвест“ ЕООД – посочени на стр.14-15 от РД в общ размер на 160 680 лева. В хода на ревизията е констатирано, че дружеството е deregистрирано по реда на чл. 176 ЗДДС. Управителят С. К. Д. е баща на управителя на жалбоподателя - АТИ К. ЕООД. Като същият е бил осигуряван и на трудов договор в „АКС БИЛД“ ЕООД. Органите по приходите са установили, че доставчикът няма кадрова обезпеченост - няма както назначени лица на трудов договор, така и изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Посочено е, че единствен доставчик е „АКС БИЛД“ ЕООД, който според информационната система на НАП е с рисков профил, а в същото време се явява и доставчик и на жалбоподателя .

Органите по приходите са счели, че се касае за привидни сделки, доколкото през процесния период доставчикът не е разполагал с кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните услуги, а от друга страна “АТИ КЪМПАНИ” ЕООД пък е разполагало с 30 лица, назначени на трудови договори. Част от фактурираните услуги от „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД включват цялостно почистване и извозване на строителни отпадъци. Пред решаващия орган, от ревизираното лице е представен договор за транспортни услуги и депониране на строителен отпадък, сключен между „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД /възложител/ и „РИН ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] /изпълнител/ с предмет транспортни услуги на строителен отпадък със собствени товарни автомобили от обекти на възложителя, находящи се в[жк]и[жк]. Съгласно клаузите на договора възложителят ще превозва строителния отпадък до депо „Нови Силози“ в [населено място], а при невъзможност да се ползва посоченото депо изпълнителят ще превозва строителния отпадък до друго място, на което е разрешено депонирането на материали от такова естество. Услугите следва да бъдат реализирани със средства и с работници на изпълнителя и в съответствие с нарежданията на съответния технически ръководител - представител на възложителя на съответния обект. Уговорено е услугите да се заплащат на изпълнителя срещу издадена фактура.

Във връзка с допълнително представения договор не са представени фактури за оказани услуги по транспортиране на строителни отпадъци. Решаващият орган е установил, че в дневниците за продажби на „РИН ГРУП“ ООД не са отразени издадени фактури към „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД. Не са представени документи за направени плащания по договора, нито има протоколи за предаване и приемане на услугите по превозване и депониране на строителни отпадъци. Няма данни за издадени разрешения по Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ на „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД и „РИН ГРУП“ ООД. Липсата на изброените документи подкрепя извода за формално съставен договор за целите на административното обжалване на

акта.

Фактурираните доставки от „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД са с предмет „плащане по договор за СМР“, като няма отбелязване на номера и датата на договора. По преписката не е приложен договор за СМР, от който да се установи какви точно услуги са договорени по вид и количество и при какви условия, т.е. услугите не са индивидуализирани. Не е представена и счетоводна отчетност на доставчика.

3. По доставките от „Арти Билдинг“ ЕООД - С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди м. 12.2020 г. и м. 10.2021 г. в размер на 38 600,00 лв. по фактури №1/31.12.2020 г., №2/29.10.2021 г., издадени от „АРТИ Б.“ ЕООД с предмет услуги / фактурите са посочени по номера на стр. 19 в РД/. От доставчика и от ревизираното лице не са представени документи във връзка с процесите доставки. Доставчикът е deregистриран по реда на чл.176 от ЗДДС. Дружеството не разполага с назначени лица на трудов договор или извънтрудови правоотношения. Не е подавало и ГДД по чл.92 от ЗКПО, като в отчетните му регистри е отразена само една от процесните фактури. Предметът на фактурите, издадени от „АРТИ БИЛДИНГ“ ЕООД, е „услуги“. Към преписката не са представени процесните фактури и други документи, от които да се установи какъв е вида и обема на услугите. Не са налице документи за предаване предмета на доставките от „АРТИ БИЛДИНГ“ ЕООД на ревизираното лице. Не без значение е и обстоятелството, че фактура №1/31.12.2020 г. с ДДС в размер на 19 400,00 лв., издадена от „АРТИ БИЛДИНГ“ ООД, не е включена в дневника за продажби на доставчика, съответно данъкът не е начислен по смисъла на чл. 86 от ЗД ДС.

Предвид горното, издадените фактури от „АРТИ БИЛДИНГ“ ООД не отговарят на изискването на чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС, тъй като в тях не са посочени видът и обемът на услугите. В тази връзка решаващият орган е приел, че по отношение на тези фактури не е спазено изискването на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Цитираната норма изисква лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 от ЗДДС.

4. По доставки от „АТИ БИЛД ИНВЕСТ“ ЕООД -Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит за месец 02.2021г. в размер на 12 000 лева по фактура №[ЕИК]/27.02.2021г., издадена от „АТИ БИЛД ИНВЕСТ“ ЕООД . Фактурата е отразена в дневниците за продажби на доставчика, като от последният не са представени изисканите при насрещна проверка документи. Дружеството е deregистрирано по реда на чл.176 от ЗДДС, към момента на издаване на фактурата не е разполагало с назначени лица на трудов договор и по извънтрудови правоотношения.

С допълнение към жалбата пред решаващия орган са представени анекси към договорите за СМР, сключени с „АТИ БИЛД ИНВЕСТ“ ЕООД, с които е направено уточнение, че материалите, инвентарните средства и необходимата механизация се осигуряват и предоставят от възложителя, а изпълнителите обезпечават само човешки труд.

Въз основа на така установеното, органите по приходите не са признали право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД, „АРТИ

БИЛДИНГ“ ООД, „АТИ БИЛД ИНВЕСТ“ ЕООД и „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от същия закон, с аргументи за липса на реални доставки на услуги.

Относно отразени несвоевременно кредитни известия от жалбоподателя ревизиращият екип и решаващия орган са определили на основание чл.124 ал.5 от ЗДДС и чл.72 от ЗДДС във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в общ размер на 27 854,41 лева.

В хода на съдебното производство с нарочна писмена молба и опис към нея от 15.08.2023г. от жалбоподателя са представени писмени доказателства /по опис от т.1 –т.160, част от които са неотнормирани към предмета на оспорване, по отношение на търговски дружества – „Билд плюс БГ“ ЕООД, „Ник Сторой БГ Груп“ ЕООД, „АКС Билд“ ЕООД/ споразумения за насрещно прихващане, анекси към договори за възлагане на СМР,граждански договори сключени с различни физически лица за извършена работа, фактури, актове обр.19 за извършени натурални видове строителни и монтажни работи сключени съответно с доставчиците „Строй Груп Варна“ ЕООД, „Ати Билд инвест“ ЕООД, „АКС инвест“ ЕООД.

С нарочна писмена молба от 30.10.2023г. процесуалният представител на ответника е оспорил по реда на чл.193 ал.1 от ГПК автентичността на подписите от С. М. Ю. –собственик и управител на „Строй Груп Варна“ ЕООД, които са положени в приетите и представени от жалбоподателя писмени доказателства – споразумения от 30.10.2020г., 30.11.2020г., 30.04.2021г., анекс към договор за СМР от 01.08.2020г., граждански договори, възлагателни писма, договори за превъзлагане на СМР и приложение № 1 към тях.

Оспорени са и подписите на физическите лица, подписали граждански договори – приложени и описани от т.6 до т.14 в описа към молбата от жалбоподателя /приложен, в зелен класьор/. Оспорени са и подписите на С. К. Д.- собственик и управител на „АКС Инвест“ ЕООД, положени в документи от т.112 до т.122, по номера на описа към молбата на жалбоподателя – споразумения, възлагателни писма, граждански договори, договори за транспортни услуги, договори за доставки на инертни материали. Оспорени са и подписите на лицата, подписали граждански договори с „АКС Инвест“ ЕООД.

От жалбоподателя е представена нотариално заверена декларация от управителя на „АКС инвест“, ЕООД – С. К. Д., в която същият е декларира, че всички подписи са положени от него в качеството му на представител на цитираното дружество, а именно в споразумения за насрещно прихващане, граждански договори и възлагателно писмо за възлагане на строително –ремонтни работи от 21.05.2021г.

От правна страна:

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Представени са и Заповед № РД-84-2200-414/20.06.2022г. на директора на ТД на НАП С., с която е наредено Т. Б. Г. началник сектор „Ревизии“ да изпълнява задълженията на Ф. С. Й. –началник сектор „Ревизии“ за времето от 20.06.2022г. до 01.07.2022г. Отсъствието на Ф. Й. е доказано с представен болничен лист № E20221809962 от 20.06.2022г. /лист 134,135 от делото/ Решение № 757/07.06.2023г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“- С..

Компетентността на органа, подписал посочените по- горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и

върчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения-такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

По съществуващото на спора следва да се има предвид, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 , чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл.25,ал.1 ЗДДС възниква задължение за регистрираното лице да начисли данък и съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Жалбоподателят, който е ревизирано лице, което твърди, че в негова полза е възникнало субективното материално право за приспадане на данъчен кредит, следва да установи по несъмнен начин реалността на доставките. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и престирането на резултата от получателя по доставката.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга, може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на

услугата. / В този смисъл т.37 от Решение от 27.03.2014г. C-151/13 Le Rayon d'Or и т.40 от Решение на СЕС от 20.06.2013г. по дело C-653/2011/.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което са разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи /т. 40 от Решение от 20 юни 2013 г. по дело C-653/11 г., /

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на данъчен кредит, поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Самото осъществяване на доставка предполага доказване на фактически и правни действия, които да обезпечат действителното участие на търговеца в стопанския оборот, т.е. наличие на реална икономическа дейност.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК.

Пред настоящата съдебна инстанция, от жалбоподателя са представени и са приети от съда писмени доказателства, касателно реалността на доставките от „Строй Груп Варна“ ЕООД, „Ати Билд инвест“ ЕООД и „АКС инвест“ ЕООД / Съдът, при оспорване от страна на ответника с писмена молба от 30.10.2023г., е открил производство по оспорване истинността на представените документи на основание чл.193 ал.2 от ГПК, като е указал на жалбоподателя, че е негова тежестта за доказване на истинността на оспорените частни документи.

Във връзка с откритото производство по реда на чл.193 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, жалбоподателят не е ангажирал достатъчно доказателства за установяване автентичността на оспорените от ответника подписи. Не бяха осигурени от жалбоподателя допуснатите до разпит свидетели при режим на довеждане за удостоверяване на истинността на подписите, положени на представените граждански договори, споразумения за прихващане, анекси към договори за възлагане на СМР, акт обр.19., възлагателно писмо за възлагане на СМР

Единствено от процесуалния представител на жалбоподателя е представена нотариално заверена декларация от С. К. Д. – управител на „АКС Инвест“ ЕООД, но същата е подписана с отпечатък от палеца на дясната ръка на лицето, поради невъзможност да изпише имената си и да се подпише, което свидетелства за факта, че лицето е неграмотно. Едновременно с това, от представените писмени доказателства, включително и от образец от подпис/, с нотариална заверка – л.146 от делото/ съдът констатира, че същите са подписани собственоръчно от името на същото лице – С. Д., въпреки че е неграмотно. От С. Д. в качеството му на управител на „АКС инвест“ ЕООД собственоръчно е подписано възлагателно писмо за възлагане на СМР от 21.05.2021г., представено пред настоящата съдебна инстанция, чиято автентичност също е оспорена. Наличието на посочените факти свидетелства, че не е безспорно дали С. Д. е разбирал точно в какво се изразява съдържанието на подписаните от него документи, както и не е безспорно, дали

тези документи изобщо са подписани от цитираното лице в качеството му на управител на „АКС инвест“ ЕООД

При съпоставка на документите, находящи се в търговския регистър с оспорените документи е видно, че подписа на лицето не е идентичен. С оглед на това, според настоящия съдебен състав, се касае за съставяне на неавтентични документи с цел да бъдат използвани в настоящото производство.

Отделно от това, основателни са възраженията на юрк.К., изложени в молбата ѝ от 30.10.2023г., че споразумението от 30.04.2021г. подписано от името на управителя на „Строй Груп Варна“ ЕООД, / т.3 от описа, приложен в зелен класьор./изхождащи от С. М. Ю., не следва да се кредитира, тъй като считано от 15.02.2021г. в Търговския регистър е вписан нов управител – Д. П. Попецов. Съдът съобрази и наличието на свързаност между С. К. Д. – управител на „АКС Инвест“ ЕООД, който е баща на К. С. Д. –управител на дружеството –жалбоподател.

За формалността на процесните доставки, свидетелства и съдържанието на споразуменията за насрещно прихващане, сключени между „АТИ К.“ и съответно „Строй Груп Варна“ ЕООД, „АКС Инвест“ ЕООД, в които лаконично е посочено, че вземането на жалбоподателя "АТИ К.", „е възникнало от предоставени заеми“, без да са посочени конкретни договори, дата на сключване на тези заеми. Не са представени от жалбоподателя и надлежни доказателства, че такива заеми са отразени в счетоводството му. Т.е. липсват всякакви доказателства за извършени плащания от жалбоподателя по спорните доставки.

С оглед на всичко изложено и при липса на безспорни доказателства за установяване истинността на подписите, оспорени от ответника, съдът на основание чл.194 ал.3 от ГПК изключва от доказателствената съвкупност всички представени с молба от 15.08.2023г. от жалбоподателя писмени доказателства, като така приетите писмени доказателства не се кредитират като годни доказателства, удостоверяващи посочените в тях факти и обстоятелства.

На основание [чл. 194, ал. 3 ГПК](#) съдът приема, че въпросните писмени доказателства са неистински – неавтентични.

В подкрепа на извода, че представените граждански договори са формално изготвени за нуждите на настоящото производство е и факта, че нито един от спорните доставчици не е подал справки по чл.73 ал.1 от ЗДДФЛ за изплатени възнаграждения на посочените в гражданските договори физически лица, каквито изводи е направил и решаващия орган, във връзка с представените пред него граждански договори..

Не са представени и счетоводни документи, счетоводни справки, удостоверяващи заплащане на уговореното възнаграждение по представените граждански договори.

За процесните периоди на издаване на фактурите по спорните доставки съдът прави извод, че „Ати Билд инвест“ ЕООД, „АКС Инвест“ ЕООД и „АРТИ

Билдинг“ ЕООД не са разполагали с кадрова обезпеченост и обективно е невъзможно да са извършили твърдяните от жалбоподателя СМР. Видно от представените от жалбоподателя акт обр.19, услугите за извършени СМР, представляват основно полагане на труд.

За нито един от цитираните доставчици не е представена счетоводна отчетност, за да може да бъде проверено отчели ли са приходи, какви разходи са формирани във връзка с изпълнението на възложените услуги.

Всички тези обстоятелства водят до извода, че не са ангажирани надежни доказателства, въз основа на които да се изведе факта кои конкретно лица са полагали труд, притежавали ли са нужната квалификация и опит. Единствено „Строй Груп Варна“ ЕООД е имало назначени 4 лица на трудов договор, но с оглед големия обем от работа, трудовият капацитет на доставчика не е обективно достатъчен за обезпечаване на процесните строителни дейности.

Обосновани са изводите на решаващият орган, че от страна на жалбоподателя не са представени доказателства за наличие на търговска кореспонденция с процесните доставчици, от която да бъде установено по какъв начин е формирана цената на конкретната услуга и въз основа на какви критерии са избрани доставчиците.

Фактура № 1/31.12.2020г., издадена от „ Арти Билдинг“ ЕООД не е отразена в дневниците за продажби на дружеството и данъкът не е начислен съгласно чл.86 от ЗДДС

Относно доставката на стоки от „Строй Груп Варна“ ЕООД по цитираните в настоящото решение фактури, съдът отчете, че същите не са вписани в отчетните регистри по ЗДДС на доставчика и данъкът не е начислен по смисъла на чл.86 от ЗДДС. Липсват и доказателства за осъществен транспорт до обектите на жалбоподателя. Липсват доказателства и за плащане по фактурите. Доставките на услуги, по фактурите, издадени от „АКС инвест“ ЕООД не са в достатъчна степен индивидуализирани – посочването на „направа част конструктивна и довършителни работи“ не внасят яснота относно видовете СМР, които са уговорени, независимо че са посочени обектите на жалбоподателя, на които следва да бъдат изпълнени.

При липса на доказателства, относно извършителя на услугите, както и на документи или други данни, че въпросните услуги са фактически осъществени от тях са формира извод, че няма доказателства за реалното изпълнение на доставките.

Освен горното, не се доказва също с какви активи и технически средства са осъществени процесите доставки, тъй като няма данни доставчиците да притежават и да разполагат със съответната техника, нужна за извършване на фактурираните дейности.

Редовно воденото счетоводство от жалбоподателя и коректното отразяване на доставките в счетоводството му, не са достатъчни като доказателства, за да обосноват извода, че жалбоподателят реално е уговорил и получил доставки на услуги и стоки от процесните доставчици.

Жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружества, които не ангажират достатъчно доказателства, касаещи спорните доставки и не притежават необходимия ресурс за тяхното изпълнение. Това от своя страна представлява злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит от страна на ревизирания субект, който като получател по спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки.

С оглед установеното, настоящата инстанция счита, че наличието на възможност конкретният доставчик да изпълни фактурираните доставки на услуги и стоки, предмет на сключените договори между жалбоподателя и процесните доставчици не е доказано.

Няма спор, че резултатът от изпълнението на услуги с характер, съответстващ на този по спорните фактури е налице. Анализът на доказателствата по делото, обосновава законосъобразността на извода за липса на доставка по спорните фактури, между „Строй Груп Варна“ ЕООД, „АТИ Билд инвест“ ЕООД, „Арти Билдинг“ ЕООД и „АКС Инвест“ ЕООД и жалбоподателя.

Процесните услуги може да са били реално получени от ревизираното лице, но не по фактурите, по които се претендира право на приспадане на данъчен кредит. Доколкото „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД иска да ползва данъчен кредит по фактури от определени доставчици, то следва да се докаже, че доставките са извършени именно от така посочените доставчици.

Правото на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни, съответно получател и доставчик и наличието на предпоставките за признаване правото на данъчен кредит, включително реалното осъществяване на доставките, се преценява именно по отношение на тези страни. Поради това, стоката или услугата може по принцип да е придобита по някакъв друг начин от ревизираното лице и да е предмет на последваща облагаема доставка, но съществено значение в случая е, обстоятелството, че не е доказано, че придобиването ѝ е по процесните фактури, издадени от сочените във фактурите доставчици.

За данъчните периоди м. 02.2021 г. и м. 04.2021 г. ревизираното лице е отразило в дневниците си за покупки 5 дублирани фактури, издадени от „МОБИЛТЕЛ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „ТОПЛИВО-СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с ДДС в размер общо на 902,78 лв., описани на стр. 39 от РД. По дублираните фактури е отказано право на данъчен кредит за горепосочените периоди. В случая, жалбоподателят претендира право на данъчен кредит по повторно отразени фактури в дневниците си за покупки, поради което законосъобразно с РА е отказано право на данъчен кредит по тях.

Относно определена лихва във връзка с несвоевременно отразени кредитни известия и анулирани фактури в дневниците за покупки на жалбоподателя, следва да се приеме, че и в тази част РА е законосъобразен.

Цялата стойност по фактура №1058/28.05.2021 г., издадена от „АКС ИНВЕСТ“ ЕООД, с данъчна основа от 145 000,00 лв. и ДДС в размер на 29 000,00 лв. е

включена в дневника за покупки на ревизираното лице през м. 05.2021 г., като данъкът е намален със знак минус в дневника за покупки за м. 06.2021 г. тъй като не са изпълнени СМР на обект П.. За периодите от м. 05.2021 г., през който ревизираното лице неоснователно е приспаднало право на данъчен кредит до м. 06.2021 г., когато стойността по фактурата е сторнирана, на основание чл. 72 от ЗДДС във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ върху сумата от 29 000 лева се дължи лихва в размер на 249,74 лева.

По отношение на 6 фактури, издадени от доставчика „КРИМ ПОРТ БИЛД“ ЕООД, с предмет СМР съгласно договор за данъчен период м. 12.2020 г., с начислен ДДС в размер общо на 130 145,00 лв., са издадени кредитни известия за цялата им стойност. Кредитните известия не са включени в дневниците за покупки на ревизираното лице за м. 08.2021 г., когато са издадени, а са отразени със знак минус в дневниците за покупки за м. 05.2022 г. и м. 06.2022 г., поради което на основание чл. 72 от ЗДДС, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ върху сумата от 130 145,00 лв. се дължи лихва в размер на 19 605,84 лв.

Фактура №1059/28.05.2021 г., издадена от „АКС БИЛД“ ЕООД с данъчна основа от 185 000,00 лв. и ДДС в размер на 37 000,00 лв. е включена в дневника за покупки на жалбоподателя за м. 05.2021 г. През м. 06.2021 г. начисленият данък по фактурата е коригиран в посока намаление с включването на фактурата в дневника за покупки със знак минус. За периодите от м. 05.2021 г., /когато неоснователно е ползвано право на данъчен кредит/ до м. 06.2021 г., /когато е намален размерът на данъчния кредит/, правилно е определена лихва на основание чл. 72 от ЗДДС в размер на 318,64 лв.

От „ЮРОКОМ 2000“ ООД, „ПРАКТИКЕР РИТЕЙЛ“ ЕООД, „АНГРО ТРЕЙД“ ООД, и „ХИДРОБЕТОН“ ООД, са издадени кредитни известия с начислен ДДС в размер общо на 645.55 лв., изчерпателно описани на стр. 37 в РД, които жалбоподателят е отразил в дневниците си за покупки в по-късен период, с което е нарушил изискването на чл. 124 ал. 5 от ЗДДС. В тази връзка е определена лихва на основание чл. 72 от ЗДДС в общ размер на 35,25 лв. за периодите от неоснователното ползване на право на данъчен кредит до периода на отразяване на кредитните известия.

Начисленият ДДС в размер на 50 310,04 лв. по фактура №51/22.12.2020 г. издадена от „СТРОЙ ГРУП ВАРНА“ ЕООД е коригиран в посока намаление в дневника за покупки за м. 06.2022 г. За периода от м. 12.2020 г., /когато неоснователно е ползвано право на данъчен кредит/ до м. 06.2022 г., /когато е намален ДДС по фактурата/, е определена лихва на основание чл. 72 от ЗДДС в размер на 7 644,94 лв.

Съгласно [чл. 72, ал. 1 ЗДДС](#) регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода.

Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, съществуването на преклузивен срок за упражняване на правото на данъчен кредит е допустимо

съгласно [чл. 179, § 1](#) и [чл. 180](#) и [273](#) от [Директива 2006/112/ЕО](#). Този срок обаче не трябва да прави прекомерно трудно упражняването на правото на данъчен кредит ([т. 46 от решение от 8.05.2008 г. по съединени дела С-95 и С-96/07](#)). В [т. 53 от решение от 12.07.2012 г. по дело С-284/11](#) се посочва, че съответствие с преклузивния срок с принципа на ефективността следва да се разглежда в светлината на всички обстоятелства по делото. В т. 36 на цитираното по-горе решение от 8.05.2008 г. се приема, че следва да се има предвид и хипотезата, при която данъчнозадълженото лице, съзнавайки облагаемия характер на една доставка, поради закъснение или небрежност е пропуснало да поиска приспадане на ДДС в предвидения от националната правна уредба срок.

От данните по делото е видно, че ревизиращите органи са изискали от задълженото лице да представи писмени обяснения и доказателства за причините и основанията, поради което процесните кредитни известия и анулирани фактури са отразени несвоевременно и са включени в дневника за покупки и справката декларация извън срока по [чл. 72, ал. 1 ЗДДС](#), но такива обяснения или доказателства не са представени.

При това положение ревизиращите органи правилно са приели, че правото на данъчен кредит е упражнено неправомерно извън законово установения срок.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.6 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 32756,17 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АТИ Къмпани “ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя К. С. Д. чрез Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“ със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.3 срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22221222000460-091-001/11.01.2023г.издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. в - ръководител на ревизията, в частите му, в които е потвърден и изменен с Решение № 757/07.06.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, с който за отчетните периоди по

ЗДДС – м 07, 08, 2020 г., 09.2020 г., 10.2020 г., 11.2020 г., 12.2020 г., 01.2021 г., 02.2021 г., 03.2021 г., 04.2021 г., м.09.2021 г., 10.2021 г., м.11.2021 г., м.12.2021 г., е определено ДДС за внасяне в общ размер на 634 272,83 лева и лихви за забава в общ размер на 135 932,74 лева.

ОСЪЖДА „АТИ Къмпани “ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя К. С. Д. да заплати на Национална агенция за приходите – Д“ОДОП“ –С. сумата от 32 756,17 лв. /тридесет и две хиляди седемстотин петдесет и шест лева и седемнадесет стотинки/ разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: